

שבעה שמות ביהודה בשעה, ואותה מועל
אעפ"י שאיגב באז כבודם, כלומר הרים נ-
ונתהלך היוזרות... ומי שלא שלם את ר-
הبونט, דמי והם, סח' יב' ז א' י-
ישלא בפניו בהוך הפנקס ואכין אותו בס-
כיב-בהיהה בפניו, דוקא מפני שהקהל י-
לבחרית רשימה א'.

ונעשה בחוץ בת-נו שטעתה והבי-
עמה כרטיס-בזהרת של בת-יכת, וכשנתפ-
בכא על עונז זה, הביאה ראייה מתמד-
ומחאהות ז"ל, שבת ק" כבת כ'...

לעתם זה מספרים לי, ככלומר שבח-
דבר בעצמו ספר לי זאת, כי אחד העודב-
ושעפנוי-הישב מ"א הילך לקבל את ס-
טיש-הבהירה וחכועי המוניה על הרשי-
יא מצא את שמו בשם און בראשית,
על חדרו רוק אחורי שלאי-וטר-
ארוכה וധיפה של סכנת-נפשות בין הלחוי-
קים, נמנע ואגמץ להבניהם שמו בין ה"ט-
פקים", אעפ"י שיש לו בי תנדול בת"א ע-
מלפני המלחמה. כנראת שהרבה "נעליות"
ימנים באלה ואפילו מנהלי ביזוחות בת"
ישנסכ-בכית-הבהירה שלו נ"ז...

בஸות', ובכובניות עד לפני הבהיר-
ואחריו אחריו חביב: מבלגת הד"ר בז'טני
ים ק"ב סולחתי עבורי לבן-שפטאל...

* * *

ומעשה אבות ירשו בניים: תורהנו ה-
רושא הויה-אותנו על לאו חמור: "לא
תתנודדו", כשמע כוה שמנוג יפה היה נהוג
עד אז אבותינו זעכר ב"ה בירושה אל
אהב"י עד הימים דזה, והמש-עשה המפלגות
(הא' מהרשייה החשאית הירועה) וביחוד
הרשيبة הצלעת של "הקבוצה • המעשית"
טהני פרוליל-הדר — יוכיהו!...

ולא להגנם העיר ל' אחד העסקנים הי-
דועים טימין בת"א, שככל הגוזה לעבד במרץ
ובתוד ארנון ושם שברו יהיה בצד, יסתה-
אל הסתרות הפעלים!...

הגורשי רשיימות חקרו ומצאו כי חמישת
אלפים בהרים ימנים ובינוניים שכחו ללקת
אל החקפי,—ולב חכם הלא הוא מימיון, אלא
שבום האחزو נחפר מקושט כמו אצל דוחולה
של מוליך ו עבר לשנאל — והפעלים רצו
במחירות הבוק אל בזק הקולות.

לכום מהם — בן אומרים — וכו'

בשער זוכרים מתרוצבי חטיפות מלכידים עז-
כיס והלכות שהייתה על שפטות...). והדעתה היא
רשׁ — איזותי יעשה נס חם שכיתת הקבביה,
ואיזה אחותוים טהרוחים שלהם. בספקולציה
הם תורמים לטופחת החנוך, כלומר לתשלום
כישכורת המוחרים? ..

וזה שמאלים שלנו עבדו — למה נכחז? —
— בפסירות-נפש ממש, ובכיוון שבתנה רשות
להבריא שלהם, שוב אינם מבחינים בין שמאל
לכמאל, ורשותה א' ורשותה י' ב של פועליו:
ציוו (פרק ציוו בלו"ז) נעשו סבחינות "ברכיש-
תא ושונרא" על חשבון ה"ביש גרא". דמת-
קרו בלו"ז: בורגנית ימ"ש, שנטפלנו ככנהן
גבוריין יהודאין למןין שלם של מבלות
ורשימות כל האלא-בית עד פ' ולא עד בבלו,
סבירות "יבכה יוסי את יוסי".

סבחנות היו השיכליים שלשה-עשרה
(הו', המספר הארור), אלא שנעצרו אליהם
בעלי-הצריפין ויושבי אהל שחתחטו להם לסת-
רע — כר אומרים — ונעשה מספרים —
"הי", והבורגנים יוכלו לצעק עכשו: "ח' י'
זקים!" או אפילו "שמע ישראל!" בשם
שגען "הציגים הלא-טויים" (פולניות קרי)

ושיטותיהם שעלו לא יותר מ-
כ. קתניינהו והרשות איני יכול
עפנ' איזה הפרש יש, למשל, בין ש-
שנרטם בין "הציונים הכלליים"
שהוא כפיה פאוד בין האבלתי
שנויות בה' לא נכהרג, או איזו
יש — בינו לבין עצמו — ל-
בין אחדיהם לרשימה ג', ובין
רשימה ד', הא? איני בקי נדול
פלצות של הבהירות, אבל ד-
לו נכנס הlord-מאיר ברשימת זה
משיג לא רק 700 קולות ועוד נ-
הפעלים שלא הוציאו במנט את
השיג פי שניים או שלוש קולות?
התרא? — את רשות
והמנזרים הרוגנים בפקופקטו
במובן אך ורק לטובת הקטוצים
את הרשות הוא אני מבין הו
שנדמה לי כי הם החשובים לעשו
לקצבים בת"א ולפשת כמותם א-
לה בהמות הנחכמים וגוטניש וו-
זהబשר בת"א יוכיה! — (זה החק-
אות תשעת היבטים" באיזו זהא.
אל כל המלצות הללו!

גבער למסודה

ומוחמות שקרה נס על "פונקטשור" יכול אני לכתב לך על רגל אהת את שעורי זה בדבר מה? — בדבר הבחירה של ת"א. בשבוע זה נפלתי לתוך דבוחות זהרעה של הבחירה בעיר העבריה הרואיזמת ממש "כיוון לתוך הסוכחה" שערו בנפשם, עד לא הספקתי להוציא את רגלי מהטבונית, והנה חזיפוני מבל נד כתרגולין על בית-בנקיא ותחבו לתוך ידי "רשיכות" המועדים, מודיעות וכחוצים, פתקאות יקונדריות מכל הטענים והגונים ומלאתי את כייסי נירות שאפשר לבנות מושג נשי-שלצזר לאיזטן